

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 14. December 1857 indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i København.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4783; Fremsættelsen findes i Tidenden, Sp. 4860.)

Sagen sattes til Forhandling.

Weygaard: Som anført i den højtærede Indenrigsministers Forelæggelsestale er det nærværende Forslag udarbejdet i Samraad med Københavns Kommunalbestyrelse. Københavns Magistrat udarbejdede allerede i 1923 et Udkast til Ændring af Vejloven af 14. December 1857, og efter at Sagen i Begyndelsen af Marts 1924 havde været til Behandling i Borgerrepræsentationen, blev den der henvist til et Udvalg, som i Juni 1925 afgav et af Magistraten godkendt Udkast til Ændringer i Vejloven, som enstemmigt blev godkendt af alle Partier baade i Magistraten og i Borgerrepræsentationen og tiltraadt saavel af de københavnske Grundejerforeninger som af de samvirkende danske Haveboligforeninger. Det er dette Udkast, der her ligger paa Rigsdagens Bord med nogle ganske enkelte Rettelser og Tilføjelser fra Indenrigsministeriets Side.

Det foreliggende Lovforslag, der er af rent teknisk Art, er en nødvendig Følge af Hovedstadens Udvikling gennem de mere end 68 Aar, der er forløbet, siden den nu-gældende Vejlov blev vedtaget. Vel er der foretaget enkelte Ændringer i Loven i de forløbne Aar, men den stigende Trafik og navnlig den stærkere Benyttelse af svære Motorkøretøjer gør det særdeles ønskeligt at faa alle den københavnske Vejlov vedrørende Bestemmelser lagt i et fastere Leje end hidtil. Jeg vil gerne gøre nogle faa Bemærkninger om de væsentligste Ændringer, der foreslaas i det foreliggende Lovforslag.

Ændringen af § 1 i den gamle Lov, der kun omhandlede Gader og Veje, gaar væsentlig ud paa ogsaa at inddrage Torve, Pladser og Stier under Lovens Bestemmelser. I § 2 foreslaas der den, som jeg mener navnlig for Grundejerne formaals-tjenlige, Bestemmelse, at Istandsættelser ved Vejanlæg kan foregaa gradvis og til forskellig Tid, saaledes at Istandsættelsen ikke foretages over en større Strækning af den paagældende Gade end strengt nødvendigt for at skabe sømmelige Trafikforhold, og navnlig at Istandsættelsen heller ikke fore-

tages, før det er paakrævet i hvert enkelt Tilfælde. Lovforslaget giver en Frist af indtil 10 Aar i saa Henseende, regnet fra Tiden for Overtagelsen af det paagældende Vejstykke som offentligt.

Den i den gamle Lovs § 7 indeholdte Bestemmelse om, at Loven ogsaa kunde bringes til Anvendelse paa nye Gade- og Vejanlæg, men kun paa disse, som førte over privat Grund, foreslaas nu udvidet til at gælde alle nye Gadeanlæg, selv om de er beliggende paa kommunal Grund og grænsende til privat Ejendom. Dette Ønske er fremgaaet af den Kendsgerning, at Københavns Kommune efterhaanden er blevet Ejer af betydelige Arealer paa Stadens egen Grund som ogsaa nævnt i Bemærkningerne til Forslaget; det vilde være urime- ligt, om de tilstødende Lodders Ejere skulde være fritaget for Vejafgift, fordi Kommunen tilfældigvis er Ejer af det ud for deres Grund beliggende Vejareal.

Der foreslaas indsat i den nuværende Lovs § 3 en ny Bestemmelse, som det navnlig er ønskeligt at faa gennemført af Hensyn til ny Belægning i Gader i den gamle By saavel som efter min Mening ogsaa i stærkt trafikerede Forretningsgader. Efter at der i 1ste Stykke har staaet om den endelige Belægning, kommer det nye i 2det Stykke, hvor der staaer: „Saafremt i saadanne Tilfælde mindst tre Fjerdedele af de tilstødende Grundes Ejere fremsætter Ønsket om en kostbarere Belægning end den, Kommunalbestyrelsen skønner passende, kan Kommunalbestyrelsen, hvis den vil imødekomme Ønsket, og de Grundejere, der frembærer det, repræsenterer mindst tre Fjerdedele af den samlede Ejendomsskyld, der kommer i Betragtning, bestemme, at samtlige de tilstødende Grundes Ejere tillige skal betale hele den Merudgift, der er forbunden med den kostbarere Belægning. De samme Regler gælder ved Omlægning af offentlige Gader m. v.“ Det er en Bestemmelse, som jeg tror har overmaade stor Betydning for Forretninglivet.

Om den her foreslaaede Affattelse af Lovens § 4 maa jeg gøre den Bemærkning, at det vistnok er formaalstjenligt at lade Slutningsordene fra „og den Værdistigning“ udgaa af Paragraffen. Da der ifølge Paragraffens øvrige Tekst kan tages Hensyn til den for den paagældende Grund til enhver Tid gældende Vurdering til Ejendomsskyld, vil denne Passus om, at der ogsaa skal tages Hensyn til Værdistigningen, være overflødig, idet Værdistigningen allerede har givet sig Udslag i Vurderingen til Ejendomsskyld eller anden for Skatteydelse lovmæssig Ejendoms-